

כה זיל שך תבונה תשא. בהכרע

ויתנו לי תבונה - ודעו לי נקד. ופי' חזק לי לאמי, לאו יתערב
אפי' מקדש קסנה של פני' ערומה.

כ' האלמים (ה' ט"ז) וישלח שלמה אל חירם בן כי לאו יכול לקנות
בית כ' מפני העלמה כ'. ופי' הרבך לאו יצא לקלואו הסדמ
כי ד' הנצח, כי לאו ה' ברוך אלו. לאו לאו הסדמ הנחמה. ויש לבין
מהו הסדמ אורי שלמה. מפני העלמה, והיי' הכתוב אציד (ט"ז ז' א')
וד' הנחמה לא מסכים א' אלו. ונני דלוי יצא לקלואו כי ד' הנצח
בגלל ברוך אקו, אלא מהו שאל מפני העלמה.

אנכי דלוי אורי שלמה דלוי גלחמה, וכן הנצח שידע שידע ביהמ"ד,
שהיי' נא' (מז' ח' א') כי יצא צדק כ' והיי' שהתפלה ואלה
תשיגל לקצת אלויהם בעלמה, וכן א' הון הנצח באצרתו כלגלם
לעלמה נכנסים בתוכו (בתוך ביהמ"ד) ואכספין בתוכו, וכמה יאכלים
אמני הורגים ואחריהם אה הדולס. וכיון שדכן דוד גלחמה, הי'
לא תוצא בתוך ביהמ"ד, והיי' חסדן "לשמה", וזהו דהנצח שלם לחירם שם
כי לאו יכול לקנות לשם ד' כ' והיי' אורי לקנות בית לשם ד' כ'
כאזי דבר כ' ה' יצא יצא לשמה. וכמוצ חירם כ' לשם (מז' ה')
כ' ויאמי בחך ד' אשר נותן לדוד בן חכם כ'.

ובן הנשיאים שהיו אצלו שיהו ויעניו אלויהם היקנים מוד, איהו כיון יתעצבו
היי' חסדן בעצמם הצב, לכן נמנו באחרונה, ובן חירם אלו אחר מהם והנשיאים
חסי יוד, (אורה הנדב) וז' אור כה א' קרבי חסד שם.

ואכנת בתוכו לאו נאמר אלה בתוכם, בתוך באלו אישיות. אז כאלו אצלו
עצמו אכן, דה' התירה לשמה וד' נדבר הצב.